

[Arbejdsministeren]

om dette forslag. Der er jo tale om, at Det Konservative Folkepartis formand har spillet meget åbent og fordomsfrit ud i denne sag, og der er faktisk lagt meget vægt på, at Det Konservative Folkeparti signaler til os kom til at indgå i forslaget, nemlig at investeringsgrænserne skulle stige fra henholdsvis 25 til 35 pct. og fra 2 pct. til 3 pct. under forudsætning af, at virksomhederne havde en forholdsvis høj egenkapital.

Så jeg har meget svært ved at se, hvad Det Konservative Folkeparti, når man skræller ind til benet, kan have imod dette lovforslag, og jeg vil med det her blot sige til hr. Per Stig Møller, at vi meget gerne så, at Det Konservative Folkeparti klappede hesten og overvejede endnu en gang, om man dog ikke kunne stemme for forslaget, idet det faktisk også er inspireret af den diskussion, som hr. Engell har rejst.

Og så til sidst til fru Charlotte Antonsen, som nu besværer sig over, at SiD i et eller andet debatoplæg lægger op til, at de medlemmer, man har i aktieselskabsbestyrelser, nu skal arbejde aktivt. Hvad er det dog for en demokratisk holdning at lægge frem? Selvfølgelig skal medlemsorganisationer bidrage til, at de af deres medlemmer, der sidder i aktieselskabsbestyrelser, skal påtage sig dette ansvar med det engagement, som SiD'erne måtte have – lige så vel som magistrerne måtte have det. Selvfølgelig udfylder de deres bestyrelsesposter så godt, som det overhovedet er muligt. At ansøge og antyde, at det skulle være et problem, virker på mig aldeles udemokratisk.

Jeg synes faktisk, det er gode budskaber, der kommer fra de organisationer, som også gerne vil bidrage til, at deres medlemmer kan komme til at deltage i bestyrelsesarbejdet så effektivt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne starte med det sidste. Ministeren mener, det er udemokratisk at diskutere, at SiD's tillidsfolk skal til at drive politik i bestyrelserne. Som bekendt er det jo sådan i dag, at man siger, at fondene ifølge lovgivningen ikke skal have bestemte indflydelse, og ministeren sagde tidligere i sin tale, at fondene alene skal tage profithensyn.

Det, jeg så sætter spørgsmålstegn ved, er, om ministeren er enig med SiD, for jeg tror nemlig, at ministeren her er på kollisionskurs med SiD. Mig bekendt har SiD altid ønsket at fremme beskæftigelsen, og det, jeg påpeger, er, at så vil de pågældende tillidsfolk selvfølgelig også i bestyrelserne ønske at varetage beskæftigelseshensyn. Deroverfor står så det, ministeren bliver ved med at sige – og også svarer i udvalget – nemlig at fondene skal tage profithensyn.

De to ting hænger ikke nødvendigvis sammen, og det, vi frygter, er netop, at det bliver det politiske hensyn til f.eks. beskæftigelse eller det politiske hensyn til miljø, der kommer til at bestemme fremtidens erhvervsudvikling i Danmark.

Ministeren nævner det udvalg, som ministeren for længe siden har orienteret Arbejdsmarkedsudvalget om, og siger, at dette udvalg skal tage hensyn til det ene og det andet i forbindelse med, hvordan man får indflydelse på investeringsprofilen i de enkelte pensionskasser. Vores gennemgående spørgsmål, som vi ikke har fået svar på endnu, er, hvorfor udvalget ikke også skal se på placeringsfrihed. Det er rigtigt, at der er en lille pind, der hedder, at man vil overveje at se på overførsler, dvs. placeringsfrihed, i forbindelse med jobskifte. Jeg vil gerne spørge ministeren: Vil ministeren udstrække den pind til at gælde placeringsfrihed i al almindelighed, eller skal det begrænses til jobskifte?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det var en meget stor ære for forslaget, arbejdsministeren tildelte vores gruppeformand, og vi er da i Det Konservative Folkeparti dybt rørt over, at man hører så godt efter, hvad vi siger.

Men så ærgrer det mig lidt, at regeringen ikke samtidig har hørt hans betingelser. Det er klart, at vi var indstillet på større placeringsmuligheder for at holde dansk kapital i danske virksomheder, men, sagde vi, det må være lettere at flytte midlerne, eller det må være muligt at tage pengene ud. Der var vi oven i købet så venlige, at vi sagde: Vi kan jo tage det gradueret, som man siger, først ned til de 50-årige og senere måske til de 40-årige osv. Så den åbning fra Det Konservative Folkepartis side, som re-